LÁ THƯ MỤC VỤ

Tuần đầu tiên tôi ở phòng 9 khu BC của nhà tù vĩ đại Chí Hoà, qua sự trung gian của bác sĩ Lữ Chí Thành (vị ân nhân mà tôi mới được gặp lại sau 39 năm, tại Giáo Xứ Thánh Philiphê Phan Văn Minh thành phố Orlando thuộc Tiểu Bang Florida, Hoa Kỳ hôm Chúa Nhật Thứ Hai Mùa Chay 25/2/2018), nhờ sự giới thiệu của bác sĩ Thành mà tôi được bác Hồ Ngọc Ân nhận dạy tôi những bài học căn bản của Nhật Ngữ. Nên biết là trong các nhà tù cộng sản, mọi thứ học hành, mọi bút viết, giấy tờ, tài liệu đều bị nghiêm cấm. Mà ai muốn học tiếng Nhật,dù là chỉ học Romaji hay Hiragana hoặc Katakana nhất là Kanji đều phải viết ra mới học được. Vấn đề là trong hoàn cảnh như thế làm sao có giấy và bút viết, và viết ra rồi thì làm sao để cất giấu? Giấu không kịp sẽ bị nghiêm trị.

Đúng là Chúa Quan Phòng lo liệu mọi thứ. Trong phòng giam có giáo sư Anh Ngữ Nguyễn Thanh Tùng (Công Giáo) có sáng kiến chế tạo các 'computer' rất thực dụng. Áp một miếng vải đen có bôi dầu mỡ lên một thùng nhựa rồi phủ một miếng ny-lông lên trên là có thể viết hay vẽ bất kỳ thứ gì trên đó. Khi cần xóa thật nhanh để phi tang, chỉ cần nhấc miếng ny-lông lên là xong. Thế là tôi cũng phải tìm mọi cách 'sắm' cho được một cái 'computer' kiểu đó. Tôi bắt đầu bài vỡ lòng về tiếng Nhật và nhờ cái 'computer' mà chỉ trong 2 ngày tôi đã thuộc lòng 2 bộ chữ Hiragana và Katakana. Giờ nầy nghĩ lại những kỷ niệm đó tôi thật lòng tạ ơn Chúa.

Câu đầu tiên bác Ân dạy tôi là một câu chào hỏi của người Nhật: "Ngài có được mạnh giỏi không ạ? O genki desuka?" Thật ra nguyên văn phải dịch là: "Ngài có được NGUYÊN KHÍ không ạ (GEN là NGUYÊN, và KI là KHÍ)?" Đối với người Nhật, KHÍ chính là sinh mạng. Khí của một con người mà còn nguyên vẹn, không bị sứt mẻ tức là người đó khỏe mạnh. Điều đó không xa quan niệm về KHÍ HUYẾT do Hải Thượng Lãn Ông (1720-1791) tên là Lê Hữu Trác, một Danh Y Việt Nam tinh thông y học, giỏi về Dịch Lý và Văn Chương. Ông bà mình cũng thường nhận xét về sức khoẻ của một con người bằng cách xem sắc diện mà đoán THÂN KHÍ của người đó. Về mặt thể lý, chắc không ai chối bỏ vai trò tối ư cần thiết của khí mà ai ai cũng phải hít thở.

Không ăn gì trong nhiều ngày, con người vẫn có thể sinh tồn; không uống nước trong vài ngày, cơ thể con người bắt đầu có vấn đề; nhưng không có khí thở trong vài phút, không ai có thể sống ! Hàng ngày, chúng ta tốn biết bao nhiêu tiền để mua thức ăn, vậy mà nhiều khi lại sợ ăn phải thực phẩm độc hại. Trong khi đó, chúng ta chi một số tiền ít hơn để có nước mà uống và tiêu dùng (nước được tính bằng thước khối). Sau cùng, không ai trong chúng ta phải trả tiền cho không khí mà chúng ta hít thở mỗi ngày (trừ ra những bệnh nhân cần bình Oxy và những người thợ lặn). Như thế mới nhận ra điều nầy, là: Ở đời, có những thứ chúng ta rất cần nhưng chúng ta lại không quý, và ngược lại có những thứ rất quý nhưng chúng ta lại không cần. Hơi thở là điều mà ai ai cũng cần, vậy mà trong suốt một ngày, có mấy ai chú ý đến hơi thở đâu! Đa số chúng ta hít thở quá vội và quá ngắn!

Trong bài Tin Mừng hôm nay, Chúa Giêsu thổi hơi vào các môn đệ. Đây là hành động mang tính biểu tượng của Chúa. Hình ảnh nầy gợi lại cho chúng ta nhớ đến 'Hơi Thở của Thiên Chúa' trong lời tường thuật của sách Sáng Thế như sau: *"Lúc khởi đầu, Thiên Chúa sáng tạo trời đất. Đất còn trống rỗng, chưa có hình dạng, bóng tối bao trùm vực thẳm, và Thần Khí Thiên Chúa bay lượn trên mặt nước."* Cũng như sự xuất hiện của Thần Khí Thiên Chúa trong công trình tạo dựng làm cho hỗn mang trở nên trật tự, làm cho bóng tối phải nhường chỗ cho ánh sáng và mọi thứ trở nên hài hoà, thì ở đây, qua hơi thở của Chúa Giêsu mà Thánh Thần Thiên Chúa ngự đến và các môn đệ được trao sứ mạng hoà giải thế gian với Thiên Chúa: *"Anh em tha tội cho ai thì người đó được tha".* Vậy Chúa Thánh Thần chính là hơi thở của Thiên Chúa. Hãy tập hít Thần Khí Chúa vào tâm hồn mình thật sâu và thật ý thức. Ngài chính là tình thương và là sự hoán cải nên càng hít Ngài vào tâm hồng chúng ta càng chan chứa tình thương và có sức mạnh để hoán cải. Theo tôi nghĩ, tâm hồn càng hít nhiều Thần Khí thì càng ngày càng trở nên một đền thờ của Chúa Thánh Thần vì Ngài tràn ngập trong ấy. Ước gì mỗi lần chúng ta hít thật sâu để nuôi cơ thể thì cũng là một lời nguyện xin được hít cả Thần Khí Chúa vào. *Linh mục Phạm Quang Hồng.*